

**LEBRIS**

We know  
books

**ILEANA POPESCU BÂLDEA**

**ZVONURI**  
*și lilieci*

POEZIE



Editura  
**NEUMA**  
2023

## CREIER ȘI PASARELĂ

Avatar / 7
Niște vremuri / 8
Eram / 9
Tocmai / 11
Viziune / 12
Vălurit / 13
Ca un liliac / 14
Pe alee / 15
Tablou / 16
Stare / 17
Câteva / 18
Himere / 19
Rebel / 20
Abisul / 21
Senzual / 22
Revenire / 23
Ipostază / 24
Viața mea / 25
Creier și pasarelă / 27
Urme / 29
Reflecții / 30
Balerina / 32
Parasenzorial / 33
Fără titlu / 35
Dormeam / 36
între mine și mine / 37
Ca o mișcare browniană, gândul / 38
Moartea, o femeie despletită / 39
utopic / 40
Acum tace / 41
Cai liberi / 42
Domnule / 44
Extrasenzorial / 45

## FRICI CIUDATE

- Salt de înger / 49
- Păsările / 50
- Parcă / 51
- Senzație / 52
- Se întâmplă / 53
- Ca și cum / 54
- Împutinare / 55
- A șaptea zi / 56
- Au trecut / 57
- A plecat / 58
- Ca pe un zbor / 60
- Precum noaptea / 61
- Scrii / 62
- Ca o melodie în buclă, uitarea / 63
- La marginea respirației / 64
- Periplu / 65

## SINGURĂȚĂȚI INCOMPLETE

- Liliecii / 69
- Imprevizibil / 70
- Domnule procuror / 71
- Cândva / 73
- Poem îndoit / 74
- Nedefinit / 75
- Ziua de luni / 76
- Înțelegi Chopin? / 77
- Celestă / 78
- Eroare / 79
- Întunecare / 80
- La fine / 81
- Ziua de marți / 82
- Visuri / 83
- Poem din ploaie / 84
- Ziua de miercuri / 86
- Moartea / 87
- Hiat / 88
- Singurătate incompletă / 89
- Astăzi am dat mâna cu moartea / 90

## INOCENȚA TĂCERII – POEME PENTRU NICHITA

- Despre pacea ta, Nichita! / 97  
Lui Nichita / 98  
Pentru tine / 99  
Totul se repeta, Nichita! / 100  
Ultimul poem (lui Nichita) / 101

### ABISUL

- Zigzag sau Vineri înainte de Paște / 105  
Let / 106  
Prin raze gamma / 109  
Ever / 111  
Scrisoare / 113  
Poezia / 115  
Peste umăr / 116  
Coșmar / 118  
Aproape târziu / 119  
Amnezii / 121  
Ne rărești, Doamne! / 122  
Poveste simplă / 123  
Mâine se va închide Bucureștiul / 125  
Fotografia / 126  
Oameni și furnici / 127  
Un nimic, un flagel amărât / 129  
Este sigur / 130  
Haloween / 131  
Sau dus / 132  
Drum frumos, viață! / 133  
Întotdeauna vom fi prin ceva / 134

### CAI SĂLBATICI

- Ali / 139  
Cai sălbatici / 141

*și cresc și trec și cad  
și stau și vis și plâng  
și roz și uit și când  
frumos și cer  
de-un gând...*

(scintilații)

Ileana Popescu Bâldea

## CREIER ȘI PASARELĂ

*Uneori crezi că există cătușe în aer;  
ele doar sunt așezate acolo  
de mintea ta  
neobișnuită  
cu libertatea.*

(Stre-suri – Pentru tine 60)  
Ileana Popescu Bâldea

Îmi era atât de dor  
încât nu știam de ce  
îmi auzeam pulsul în piatră,  
de ce degetele răsfirau lumina  
sub pielea mea întoarsă cu fața  
spre rochia fără nasturi  
și gleznele ei subțiri.

Îmi era vânt  
când irisul țintuia  
singura vertebră liberă  
iar tu povesteai  
despre vremea în care  
Dumnezeu  
a fost  
om de zăpadă...

Irisul meu dedublează luna,  
un gândac cu gene magnetice  
ronțăie dintr-un corn;  
orașul curge prin clepsidră,  
luminile se cățără pe sticla subțire  
iar tu împrumuți nisipului  
culoarea  
pentru următorul secol.

În bula mea este târziu,  
stau în dreptul farfuriei minuscule  
și aștept  
ca timpul să-mi aducă  
furculița din plastic  
a vremurilor.

... atât de mică, încât intram  
în buzunarul tău rotund  
din dreapta ombilicului.  
La nervi, îți cădeau gândurile în palmele mele,  
iar eu îndreptam hârtiile cu un fier minuscul –  
îmi adaptasem menajeria.  
Iubeai, urai, trăiai, schimbai des măștile  
și păreai elocvent  
chiar atunci când nu știai în ce limbă vorbești.  
Des îmi cereai ajutorul –  
un cuvânt, o idee, o noțiune, un chip;  
aveai un alter ego cinic și-l proiectai  
în personajele tale.  
Într-un timp gândeai haotic și-ți dictam  
de pe notițele pe care le aruncaseși.  
Când totul tău s-a epuizat, m-am mutat,  
din buzunar, sub pielea ta.  
Deveniseși efeminat, mulți se întrebau  
dacă nu făceai tratament hormonal,  
dar nimeni nu vedea tăietura liliputană  
acoperită cu o eșarfă fină  
prin care îți cotropisem eul.

Într-o seară, te-ai așezat pe-o piatră  
din Centrul Vechi. Se auzea Yakuro.  
Ploua și picăturile mă înecau; strigam, nu înțelegeai.  
Am ieșit din piele prin tăietura necicatrizată;  
buzunarul era ocupat.  
Fugeam...  
Din depărtare se vedea cum cădeau părți din tine;  
se amestecau inocent  
cu alte pietre lucioase.

... ieșisem dintr-un copac,  
îmi potriveam pălăria din sevă;  
curbă la stânga, în iarna  
bântuită de gri;  
soarele rămăsese agățat într-o pată, deasupra casei,  
fumul făcea tumbe pe ulucile cerului,  
iar eu, ca un stâlp de telegraf,  
sprijineam zborul oprit  
al unui gând de pasăre.